

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยราชบัณฑิตยสถาน
พุทธศักราช ๒๔๗๖

นริศรานุกัตติวงศ์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามพระราชกฤษฎีกาตั้งวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๖)

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปก
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ
สั่งว่า

วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๔๗๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๑ หน้า ๑๒๘

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าเป็นการสมควรที่จะจัดตั้งราชบัณฑิตยสถาน ให้มีสมาชิกผู้ประกอบด้วยคุณวิชาสมควรจะได้เลือกตั้งขึ้นเป็นราชบัณฑิตในภายหน้า เพื่อกระทำการค้นคว้าหาความรู้นำมาเผยแพร่แก่ประชาชน และสร้างฉบับตำราให้แพร่หลาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๔๗๖”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้สืบไป ให้ยกเลิกประกาศตั้งราชบัณฑิตยสถาน ลงวันที่ ๑๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๖๘ กับทั้งกฎหมายและกฎข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไป
ตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

ว่าด้วยฐานะและกิจการของราชบัณฑิตยสถาน

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งราชบัณฑิตยสถานขึ้น มีฐานะเป็น
นิติบุคคลอยู่ในอุปการะของรัฐบาล และจะได้รับเงิน
อุดหนุนจากรัฐบาลตามสมควร

มาตรา ๖ หน้าที่ของราชบัณฑิตยสถาน มีดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อกระทำการค้นคว้าในสรรพวิชาแล้วนำออก
เผยแพร่ให้เป็นคุณประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองและประชาชน

(๒) เพื่อทำการติดต่อแลกเปลี่ยนความรู้กับสมาคม
ปราชญ์ในนานาประเทศ

(๓) เพื่อให้ความเห็น และคำปรึกษา หรือกระทำการ
อย่างใดอย่างหนึ่งให้แก่รัฐบาลในเรื่องที่เกี่ยวกับวิชาการ ซึ่ง
รัฐบาลได้ร้องขอ

มาตรา ๗ กิจการของราชบัณฑิตยสถานแบ่งออกเป็น
๓ สำนักดังนี้

(๑) สำนักธรรมศาสตร์และการเมือง

(๒) สำนักวิทยาศาสตร์

(๓) สำนักศิลปกรรม

มาตรา ๘ สำนักธรรมศาสตร์ และการเมืองแบ่งออกเป็นดังนี้

(๑) การทูต

(๒) นิติศาสตร์

(๓) โบราณคดี

(๔) ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์

(๕) ปรัชญา

(๖) รัฐศาสตร์

(๗) ศาสนา

(๘) เศรษฐศาสตร์

มาตรา ๙ สำนักวิทยาศาสตร์ แบ่งเป็นดังนี้

(๑) คณิตศาสตร์

(๒) เหม

(๓) ชีววิทยา

(๔) ดาราศาสตร์

(๕) พฤกษศาสตร์

- (๖) แพทยศาสตร์
- (๗) ฟิสิกส์
- (๘) ภูมิวิทยา
- (๙) วิศวกรรมศาสตร์
- (๑๐) สัตววิทยา

มาตรา ๑๐ สำนักศิลปกรรม แบ่งเป็นดังนี้

- (๑) การช่างปั้น
- (๒) จิตรกรรม
- (๓) ดุริยางคศาสตร์
- (๔) นาฏศาสตร์
- (๕) ศิลปการสุนทรพจน์
- (๖) สถาปัตยกรรม
- (๗) อักษรศาสตร์

หมวด ๒

ว่าด้วยสมทบสมาชิก ภาคีสมาชิก และราชบัณฑิต

มาตรา ๑๑ ราชบัณฑิตยสถาน ประกอบด้วยบุคคล ๓ ประเภท คือ

- (๑) สมทบสมาชิก

(๒) ภาควิชาศิลป

(๓) ราชบัณฑิต

มาตรา ๑๒ สมทบสมาชิกให้แก่ผู้ที่ทรงคุณวิชาในทางใดทางหนึ่งสมัครเข้าทำการติดต่อกับราชบัณฑิตยสถาน และไต่ยื่นความจำนงโดยมีภาคีสมาชิกอย่างน้อย ๒ คนรับรองให้รับลงทะเบียนเป็นสมทบสมาชิกได้

คุณวิชาที่กล่าวมาในวรรคที่ ๑ ของมาตรานี้ ท่านให้หมายความดังต่อไปนี้

(๑) ได้คิดแบบหรือวิธีหรือหลักอันใดให้เป็นประโยชน์ขึ้นใหม่ในศิลปวิทยาหรือคิดแก้ไขแบบวิธีอันมีอยู่แล้วให้เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้นหรือ

(๒) มีความสามารถแต่งหนังสือดีถึงขนาด และหนังสือนั้นได้พิมพ์โฆษณาแล้ว ถ้าเป็นหนังสือซึ่งแปลจากภาษาอื่น ต้นฉบับที่นำมาแปลนั้นต้องเป็นที่นิยมกันว่า เป็นแบบแผนและคำแปลนั้นต้องเป็นคำแปลที่ถูกต้องหรือ

(๓) ได้เคยแสดงฝีมือในศิลปประเภทใดประเภทหนึ่งตั้งจำแนกไว้ในมาตรา ๑๐ ปราบกฎเกียรติเป็นที่นิยมมาแล้วหรือ

(๔) ได้เคยเป็นอาจารย์สอนวิชาเฉพาะอย่าง ซึ่ง
รัฐบาลรับรองว่าอยู่ในฐานะอาจารย์ของวิชาเฉพาะอย่างนั้น
แล้ว หรือ

(๕) ได้ศึกษาสำเร็จชั้นสูงสุด ในวิชาประเภทหนึ่ง
ประเภทใดที่จำแนกไว้ในมาตรา ๔ - ๕ และ ๑๐

มาตรา ๑๓ ผู้สมัครเป็นสมทบสมาชิก จะต้องแจ้งให้
ชัดว่าตนสมัครในวิชาประเภทใดแห่งสำนักใด แต่สำนัก
เดียวและเฉพาะวิชาเดียว

มาตรา ๑๔ ผู้ที่จะเป็นภาคีสมาชิกแห่งราชบัณฑิตย
สถาน จะต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นสมทบสมาชิกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี

(๒) ได้ค้นคว้าหาความรู้อันเป็นสาระในวิชาที่ตนสมัคร
เมื่อเข้าเป็นสมทบสมาชิกมาเผยแพร่แก่ประชาชนแล้ว

แต่ทั้งนี้ผู้สมัครต้องยื่นความจำนงต่อที่ประชุมภาคีสมาชิก
เพื่อให้ลงมติรับรอง และเมื่อที่ประชุมลงมติรับรองด้วย
เสียงข้างมากแล้ว จึงจะเป็นภาคีสมาชิกได้

มาตรา ๑๕ จำนวนภาคีสมาชิกให้จำกัดไว้ไม่เกิน ๑๒๐
คน เป็นของสำนักธรรมศาสตร์และการเมือง ๔๐ คน ของ
สำนักวิทยาศาสตร์ ๔๕ คน และของสำนักศิลปกรรม ๓๕ คน

มาตรา ๑๖ ราชบัณฑิตคือสมาชิกของราชบัณฑิตยสถาน ได้แก่ผู้ที่ได้รับเลือกโดยวิธีการดังจะกล่าวต่อไปนี้

(๑) เมื่อนายกราชบัณฑิตยสถานเห็นว่า ถึงเวลาอันสมควรจะมีการเลือกราชบัณฑิต ให้เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี ขออนุญาตให้มีการเลือกราชบัณฑิต เมื่อนายกรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว ก็ให้ดำเนินการเลือกได้

(๒) ภายในเวลา ๕๐ วันก่อนวันเลือก ให้เลขาธิการราชบัณฑิตยสถานแจ้งแก่ภาคีสมาชิกทราบทั่วกัน ภาคีสมาชิกคนใดประสงค์จะเข้ารับเลือกเป็นราชบัณฑิตให้ยื่นความจำนงต่อเลขาธิการ และต้องแสดงหลักฐานแห่งคุณวุฒิของตนสำหรับวิชาที่ตนเข้ารับเลือกนั้นมาด้วย

(๓) ภาคีสมาชิกจะเข้ารับเลือกได้แต่เฉพาะวิชาซึ่งตนได้สมัครเมื่อเข้าเป็นสมทบสมาชิกและภาคีสมาชิก

(๔) ผู้ที่จะเข้ารับเลือกเป็นราชบัณฑิตจะต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

ก. มีสัญชาติเป็นไทย

ข. มีอายุครบ ๓๐ ปีบริบูรณ์

ค. เป็นภาคีสมาชิกแห่งราชบัณฑิตยสถานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี และได้ปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่ง

ในหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานดังกล่าวไว้ในมาตรา ๖ นั้น จนได้รับความนิยมนว่าเป็นผู้มีความรู้แตกฉานในวิชาที่ตนสมัครรับเลือกนั้นเป็นอย่างดี
ง. ไม่เคยมีความประพฤติเสื่อมเสียร้ายแรงเป็นที่น่ารังเกียจในทางสมาคม

(๕) ราชบัณฑิตที่จะได้รับเลือกขึ้นนั้น ให้มีจำนวนไม่เกิน ๓๐ คน ตามลักษณะของวิชาดังต่อไปนี้

ก. สำนักธรรมศาสตร์และการเมือง

การทูต	๑ คน
นิติศาสตร์	๒ คน
โบราณคดี	๑ คน
ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์	๒ คน
ปรัชญา	๑ คน
รัฐศาสตร์	๑ คน
ศาสนา	๑ คน
เศรษฐศาสตร์	๒ คน

ข. สำนักวิทยาศาสตร์

คณิตศาสตร์	๑ คน
เคมี	๑ คน

ชีววิทยา	๑ คน
ดาราศาสตร์	๑ คน
พฤกษศาสตร์	๑ คน
แพทยศาสตร์	๒ คน
ฟิสิกส์	๑ คน
ภูมิวิทยา	๑ คน
วิศวกรรมศาสตร์	๑ คน
สัตววิทยา	๑ คน

ค. สำนักศิลปกรรม

การช่างปั้น	๑ คน
จิตรกรรม	๑ คน
ดุริยางคศาสตร์	๑ คน
นาฏศาสตร์	๑ คน
ศิลปการสุนทรพจน์	๑ คน
สถาปัตยกรรม	๑ คน
อักษรศาสตร์	๒ คน

(๖) ในการเลือกนั้นให้ทางสำนักเลือกมาก่อนแล้วจึงให้สมาชิกทุกสำนักประชุมพร้อมกันเพื่อลงมติว่าจะรับหรือไม่รับผู้ที่สำนักได้เลือกมา ถ้าที่ประชุมที่กล่าวนั้นไม่ยอมรับทางสำนักต้องจัดการเลือกมาใหม่

(๗) วิชาใดแม้มีผู้สมัครรับเลือกเป็นจำนวนเพียงเท่าที่
ต้องการตามความในอนุมาตรา (๕) แห่งมาตรานี้ ก็ต้องมี
การลงมติว่าจะรับหรือไม่รับผู้สมัครนั้นเป็นราชบัณฑิต

มาตรา ๑๗ เมื่อได้ตกลงเลือกผู้ใดเป็นราชบัณฑิต
นายกราชบัณฑิตยสถานต้องแจ้งนามให้นายกรัฐมนตรีทราบ
เพื่อขออนุมัติรัฐบาลและสภาผู้แทนราษฎร เมื่อรัฐบาลและ
สภาผู้แทนราษฎรอนุมัติแล้วจึงได้ประกาศตั้งเป็นราชบัณฑิต
โดยกระแสพระบรมราชโองการ

มาตรา ๑๘ เมื่อมีตำแหน่งว่างลงในวิชาหนึ่งวิชาใด ให้
จัดการเลือกราชบัณฑิตเข้าบรรจุตำแหน่ง ฉะนั้น วิชา นั้น
และให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๖ มาใช้ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ สมทบสมาชิก ภาคีสมาชิก และสมาชิก
ของราชบัณฑิตยสถาน หรือราชบัณฑิตจะขาดจากฐานะ
เหล่านั้นด้วยเหตุ ๖ ประการ คือ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ไร้หรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติกรในหน้าที่ของ
ราชบัณฑิตยสถาน ตามที่กล่าวในมาตรา ๖ นั้นได้

(๕) มีความประพฤติเสื่อมเสียร้ายแรง และที่ประชุมใหญ่ของราชบัณฑิตยสถานได้ลงมติด้วยเสียงข้างมากให้ขาดจากตำแหน่ง

(๖) ปฏิเสธ หรือ ละเลยไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานตามที่กล่าวในมาตรา ๖ นั้น ตลอดเวลา ๑ ปี และที่ประชุมราชบัณฑิตได้ลงมติด้วยเสียงข้างมากให้ขาดจากตำแหน่ง

หมวด ๓

ว่าด้วยวิธีดำเนินการของราชบัณฑิตยสถาน

มาตรา ๒๐ เมื่อเลือกตั้งราชบัณฑิตแล้ว

ก. ให้ราชบัณฑิตในสำนักหนึ่ง ๆ เลือกประธานและเลขานุการประจำทุกสำนัก

ข. ให้ราชบัณฑิตทุกสำนักรวมประชุมกันเลือก นายกอนุนายก และเลขาธิการสำหรับราชบัณฑิตยสถาน เพื่อตั้งเป็นสำนักงานกลางปฏิบัติงานทั่วไปของราชบัณฑิตยสถาน

มาตรา ๒๑ นายกอนุนายก เลขานุการ ประธานและเลขานุการ ซึ่งได้เลือกขึ้นตามความในมาตรา ๒๐ นั้น ให้ดำรงตำแหน่ง ๑ ปี เมื่อครบปีแล้วให้เลือกใหม่ ผู้ที่รับตำแหน่งมาแล้ว อาจรับเลือกใหม่ได้

มาตรา ๒๒ ให้มีการประชุม ของสำนักทุก ๆ สัปดาห์ เพื่อปรึกษาการงานของสำนัก และแสดงความรู้ที่ค้นคว้าหาได้ ทั้งเพื่ออภิปรายและตัดสินเรื่องเกี่ยวกับความรู้ ซึ่งสมทบสมาชิกและภาคีสมาชิก จะส่งมายังสำนัก ตามความในมาตรา ๓๒

มาตรา ๒๓ ให้มีการรวม ประชุม ราชบัณฑิต ทุก สำนักด้วยกันเดือนละครั้ง เพื่อปรึกษาการงานของราชบัณฑิตยสถาน และรับรองหลักวิชาที่สำนักต่าง ๆ ค้นคว้าได้

มาตรา ๒๔ ให้มีการประชุมใหญ่ ซึ่งราชบัณฑิตและภาคีสมาชิกมาประชุมด้วยกันปีละครั้ง เพื่อรับรูการงานต่าง ๆ ที่ราชบัณฑิตได้ปฏิบัติไปแล้ว

มาตรา ๒๕ ในการประชุมแห่งสำนัก ให้ประธานสำนักเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานสำนักไม่อยู่ ให้ราชบัณฑิตผู้สูงอายุที่สุดในบรรดาผู้มาประชุม นั้นเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๒๖ ในการประชุมราชบัณฑิต และการประชุมใหญ่ดังกล่าวมาในมาตรา ๒๓-๒๔ นั้น ให้นายกราชบัณฑิตย

สถานเป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกไม่อยู่ให้อุปนายก
เป็นประธาน ถ้าไม่อยู่ทั้งสองคนให้ราชบัณฑิตผู้สูงอายุที่สุด
ในบรรดาที่มาประชุมนั้นเป็นประธาน

มาตรา ๒๗ ในการประชุมตามความในมาตรา ๒๐, ๒๒,
๒๓, และ ๒๔ เมื่อมีผู้มาประชุมเกินกว่ากึ่งจำนวน จึงให้
นับเป็นองค์ประชุมได้

มาตรา ๒๘ การตัดสินเรื่องหนึ่งเรื่องใดในที่ประชุมนั้น
ให้เป็นไปโดยเสียงข้างมาก ถ้ามีเสียงเท่ากัน ให้ประธาน
มีเสียงเพิ่มได้อีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๙ ในการประชุมสำนักที่กล่าวมาในมาตรา ๒๒
นั้น ภาควิชาสมาชิกประจำสำนักนั้น ๆ จะเข้าร่วมประชุมและ
แสดงความคิดเห็นได้ถามหรือโต้แย้งก็ได้ แต่ไม่มีสิทธิลงมติ

สมทบสมาชิกประจำสำนักจะเข้าฟังการประชุมของสำนัก
ก็ได้ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงได้ถามโต้แย้งอย่างหนึ่งอย่างใด

มาตรา ๓๐ ในการประชุมราชบัณฑิตที่กล่าวมาในมาตรา
๒๓ นั้น ภาควิชาสมาชิกและสมทบสมาชิกทุกสำนักจะเข้าฟัง
การประชุมก็ได้ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงได้ถามโต้แย้งอย่าง
หนึ่งอย่างใด

มาตรา ๓๑ บุคคลภายนอกจะเข้าฟังการประชุมได้ ต่อเมื่อได้รับอนุญาตและได้ปฏิบัติตามข้อบังคับ ซึ่งราชบัณฑิตยสถานจะได้บัญญัติไว้

มาตรา ๓๒ ภาควิชาและสมทบสมาชิก มีหน้าที่เขียนเรื่องเกี่ยวกับวิชาการที่ตนค้นได้ ส่งให้แก่สำนักของตนอย่างน้อยสามเดือนต่อครั้ง

มาตรา ๓๓ ราชบัณฑิตมีหน้าที่เขียนเรื่องเกี่ยวกับวิชาการที่ตนค้นได้ ส่งให้แก่สำนักของตนอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง

มาตรา ๓๔ ข้อความที่พูดหรืออ่านกันในที่ประชุม ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับวิชาการ ให้นำออกโฆษณาเท่าที่จะทำได้

หมวด ๔

ว่าด้วยสิทธิและประโยชน์ของสมทบสมาชิก ภาควิชา

และราชบัณฑิต

มาตรา ๓๕ สมทบสมาชิกจักได้รับประโยชน์ดังต่อไปนี้

(๑) ได้รับเรื่องที่ราชบัณฑิตยสถานนำออกโฆษณาตามความในมาตรา ๓๔

(๒) ใช้ห้องสมุดของราชบัณฑิตยสถาน หรือที่ราชบัณฑิตยสถานที่มีสิทธิใช้ได้เพื่อการศึกษาค้นคว้า

มาตรา ๓๖ ภาคีสมาชิกจักได้รับประโยชน์ดังต่อไปนี้

- (๑) ประโยชน์ต่าง ๆ ที่สมทบสมาชิกได้รับ
- (๒) เงินเลี้ยงชีพ ตามแต่ราชบัณฑิตยสถานจะกำหนดให้
- (๓) ภาคีสมาชิกมีสิทธิได้รับพิจารณา เพื่อการรับพระราชทานเหรียญดุษฎีมาลา เข็มศิลปวิทยา

มาตรา ๓๗ ราชบัณฑิตจักได้รับประโยชน์ดังต่อไปนี้

- (๑) ในการพิธีต่างๆ ในทางราชการ ราชบัณฑิตคนใดมิได้มีตำแหน่งหน้าที่อันจะได้เกียรติยศยกย่องสูงกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ย่อมได้รับเกียรติยศยกย่องในทางราชการต่อจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และมีสิทธิสวมเสื้อครุยราชบัณฑิตตามแบบที่จะได้กำหนดโดยพระราชบัญญัติ

(๒) เงินเลี้ยงชีพ ตามแต่ราชบัณฑิตยสถานจะกำหนดให้

(๓) ราชบัณฑิตที่ขาดจากตำแหน่งเพราะเหตุที่กล่าวไว้ในมาตรา ๑๕ อนุมาตรา ๓ และ ๔ จักได้รับอุปการะจากราชบัณฑิตยสถานตามสมควร

(๔) ราชบัณฑิตที่ขาดจากตำแหน่งโดยไม่มีสาเหตุหาย ย่อมได้รับความยกย่องเป็นราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์

แต่ถ้าภายหลังไปกระทำความเสียหายร้ายแรง ที่ประชุม
ราชบัณฑิตยสถานให้ ผู้นั้น ขาดจากความเป็นราชบัณฑิต
กิตติมศักดิ์ด้วยก็ได้ ทั้งนี้โดยอนุโลมตามบทบัญญัติแห่ง
มาตรา ๑๕ อนุมาตรา (๕)

(๕) เมื่อราชบัณฑิตยสถานมี ราชบัณฑิตยสถานจะ
ได้มีส่วนในการดำเนินงานตามสมควร

หมวด ๕

บทบัญญัติเฉพาะกาล

มาตรา ๓๘ ภายในเวลา ๑ เดือน นับแต่วันใช้พระราช
บัญญัตินี้ให้นายกรัฐมนตรีเลือกผู้ที่เห็นว่าทรงคุณวิชา ดั่ง
กล่าวมาในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ มีจำนวน ๓๐ คน
เพื่อเข้าเป็นภาคีสมาชิกเริ่มแรกของราชบัณฑิตยสถาน

การเลือกภาคีสมาชิกเริ่มแรก ๓๐ คน ดังกล่าวมาใน
วรรคต้นแห่งมาตรานี้ ให้ถือเกณฑ์ตามหลักวิชาและจำนวน
คนดังกล่าวไว้ในมาตรา ๑๖ (๕)

เมื่อนายกรัฐมนตรีได้เลือก และคณะรัฐมนตรีรับรอง
แล้ว ผู้ที่ได้รับเลือกนั้นจึงเป็นภาคีสมาชิกของราชบัณฑิตย
สถานตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๘ ให้ภาคีสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตามมาตรา ๓๘ นั้น แบ่งแยกหน้าที่กันปฏิบัติการประจำสำนัก และให้เลือกกันเองเป็นประธาน และเลขานุการดำเนินงาน ของสำนักไปพลางจนกว่าจะได้เลือกตั้งราชบัณฑิต

มาตรา ๔๐ ให้ภาคีสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตามความในมาตรา ๓๘ นั้น ประชุมรวมกันทั้งหมดเลือกตั้ง นายก อุนายก และเลขาธิการ เพื่อดำเนินงานของราชบัณฑิตยสถาน ไปพลางจนกว่าจะได้เลือกตั้งราชบัณฑิต

มาตรา ๔๑ กิจการใด ๆ ที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ นายก อุนายก และเลขาธิการของราชบัณฑิตยสถาน ปฏิบัตินั้น ให้ นายก อุนายก และเลขาธิการ ภาคีสมาชิกที่ตั้งขึ้นตามมาตรา ๔๐ นั้น ปฏิบัติไปพลางจนกว่าจะได้เลือกตั้งราชบัณฑิต

มาตรา ๔๒ กิจการใด ๆ ที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ ประธาน และเลขานุการของสำนักปฏิบัตินั้น ให้ประธาน และเลขานุการ ภาคีสมาชิกที่ตั้งขึ้นตามความในมาตรา ๓๘ นั้น ปฏิบัติไปพลางจนกว่าจะได้เลือกตั้งราชบัณฑิต

เล่ม ๕๑ หน้า ๑๔๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๔๗๗

มาตรา ๔๓ กิจการใด ๆ ที่ระบุในพระราชบัญญัตินี้ให้
ราชบัณฑิตยสถานนั้น ให้แก่สมาชิกซึ่งได้รับเลือกตาม
ความในมาตรา ๓๘ นั้น ปฏิบัติไปพลางจนกว่าจะได้เลือก
ตั้งราชบัณฑิต

ประกาศมาณวันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๖
เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติของคณะรัฐมนตรี)

เจ้าพระยาศรัทธธรรมาธิเบศ

รัฐมนตรี